

Una ofrena en un ruc per a Escrivá de Balaguer

► L'última visita a Girona del màxim responsable de l'Opus Dei datava de l'any 1972

DdG | GIRONA

■ «Fa uns anys, no molts, vaig venir per aquí, i vaig veure moltes coses bones. Vaig trobar unes ànimes meravelloses... No els vull llançar més floretes, perquè es posaran orgullosos. Vaig veure la masia vella,

i poc més. Però ara això és una meravella. Em vénen a la memòria aquells versos d'un Salm: *montes sicut cera fluxerunt a facie Domini...* Tots els obstacles han desaparegut davant d'aquests homes i d'aquestes dones de fe. És una meravella». Aquestes paraules les pronunciava Josémaría Escrivá de Balaguer (1902-1975) –fundador i llavors prelat de l'Opus Dei i que va ser canonitzat el 2002–, quan visitava Girona per segona vegada. Hi recordava la visita que havia fet a la ciutat l'any 1966, quan el Bell-lloc

era encara un centre escolar incipient, molt lluny de les instal·lacions de què disposa avui dia.

Aquella havia estat fins ahir la darrera visita d'un prelat de l'Opus a Girona, perquè el successor d'Escrivá, Álvaro del Portillo, no hi havia vingut mai. Javier Echevarría, en canvi, sí que hi havia estat dues vegades, acompanyant Escrivá, però no com a prelat de l'Obra.

En aquella ocasió, després de rebre algunes famílies i abans de començar un acte similar al d'ahir, «li presentaren un ruquet carregat

amb fruits del camp», segons es pot llegir a la pàgina a Internet del col·legi Bell-lloc: «Es tractava d'una sorpresa que algunes persones li havien volgut fer, coneixent la seva predilecció vers aquests animals. Amb freqüència recordava que Jesús va entrar a Jerusalem entre aclamacions muntat sobre un ase. També des de jove, li agradava parlar de les virtuts del ruquet: treballador, humil, constant, dòcil... Així es veia sovint davant de Déu en la seva senzillesa i humilitat interior».

L'ofrena a Escrivá de Balaguer.

DIARI DE GIRONA